

VEEL UITVALLERS

In 1956 stond de complete Tour de France ploeg van dat jaar aan de start van de profronde van Hengstdijk. Het was een bijzonder jaar, want behalve dat de renners hun rondjes reden bestond Hengstdijk ook 800 jaar. De feestelijkheden daar omheen waren voor een klein dorp als het onze van een enorme afmeting.

Maar het hele festijn werd vooral op zondag ontsierd door een zuidwester storm die voor een waar slagveld onder de deelnemende coureurs zorgde. Tijdens de huldiging van de Tourploeg in de tuin bij de pastoor ging het allemaal nog net, maar het begon steeds harder te waaien.

Bij het vertrek in de Kerkstraat stonden 41 profs aan de startlijn waarvan er uiteindelijk maar een handvol de eindstreep haalden. Bijna de hele Tourploeg verdween uit de wedstrijd. Ongetwijfeld heeft ook vermoeidheid na zo'n zware etappekoers als de Tour parten gespeeld.

Wout Wagtmans was de eerste die al na 1 ronde, als gevolg van materiaalpech en de harde wind er de brui aan gaf. De rest volgde snel. Alleen Tourrenner Gerrit Voorting hield het de hele wedstrijd vol en werd uiteindelijk nog zesde. Op de kasseien richting de Plattedijk ("met de wind in het gat") ging het prima, al moesten de renners het stuur wel goed vasthouden om niet van de weg te worden geblazen, maar met name het stuk van "Delft" terug naar Hengstdijk was haast ondoenlijk.

In het verslag in de PZC van 30 juli 1956 valt zelfs te lezen dat: "er een stormachtige wind over het parcours blies, zodat de renners vaak op hun trappers moesten gaan staan om niet achteruit te waaien".

Ondanks alle natuurgeweld passeerden toch nog 16 renners de finish, al waren er wel bij die verschillende rondjes (van ruim 2 km.) waren gedubbeld.

De uiteindelijke winnaar was de toen nog niet zo bekende en nog jonge Peter Post; de latere ploegleider van de Raleighploeg die vooral in het begin van de jaren '80 van de vorige eeuw zo succesvol was in de Tour de France.